

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

L 47

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 52
18 lutego 2009

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 135/2009 z dnia 17 lutego 2009 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw..... 1

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 136/2009 z dnia 17 lutego 2009 r. zmieniające ceny reprezentatywne oraz kwoty dodatkowych należności przywozowych w odniesieniu do niektórych produktów w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 945/2008 na rok gospodarczy 2008/2009 ... 3

DYREKTYWY

★ Dyrektywa Rady 2008/120/WE z dnia 18 grudnia 2008 r. ustanawiająca minimalne normy ochrony świń (Wersja skodyfikowana) 5

Nota do czytelnika (patrz: wewnętrzna tylna strona okładki)

1

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 135/2009

z dnia 17 lutego 2009 r.

ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XV do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 18 lutego 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 lutego 2009 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	IL	129,4
	JO	62,0
	MA	41,7
	TN	106,6
	TR	93,1
	ZZ	86,6
0707 00 05	JO	161,3
	MA	77,9
	TR	180,5
	ZZ	139,9
0709 90 70	JO	239,8
	MA	69,6
	TR	156,3
	ZZ	155,2
0709 90 80	EG	91,3
	ZZ	91,3
0805 10 20	EG	47,0
	IL	63,4
	MA	45,9
	TN	41,6
	TR	70,4
	ZZ	53,7
0805 20 10	IL	145,2
	MA	92,8
	ZZ	119,0
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	EG	75,3
	IL	85,5
	JM	82,6
	MA	144,6
	PK	48,6
	TR	60,3
	ZZ	82,8
	ZZ	82,8
0805 50 10	EG	81,5
	MA	47,6
	TR	50,9
	ZZ	60,0
0808 10 80	CA	89,7
	CN	72,7
	MK	32,6
	US	108,4
	ZZ	75,9
0808 20 50	AR	115,8
	CL	79,6
	CN	58,4
	US	119,4
	ZA	105,2
	ZZ	95,7

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 136/2009**z dnia 17 lutego 2009 r.****zmieniające ceny reprezentatywne oraz kwoty dodatkowych należności przywozowych w odniesieniu do niektórych produktów w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 945/2008 na rok gospodarczy 2008/2009**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 951/2006 z dnia 30 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do handlu z państwami trzecimi w sektorze cukru ⁽²⁾, w szczególności jego art. 36 ust. 2 akapit drugi zdanie drugie,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Kwoty cen reprezentatywnych oraz dodatkowych należności stosowanych przy przywozie cukru białego, cukru

surowego oraz niektórych syropów zostały ustalone na rok gospodarczy 2008/2009 rozporządzeniem Komisji (WE) nr 945/2008 ⁽³⁾. Te ceny i kwoty zostały ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 118/2009 ⁽⁴⁾.

- (2) Zgodnie z zasadami i warunkami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 951/2006 dane, którymi dysponuje obecnie Komisja, stanowią podstawę do korekty wymienionych kwot,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ceny reprezentatywne i dodatkowe należności celne mające zastosowanie w ramach przywozu produktów, o których mowa w art. 36 rozporządzenia (WE) nr 951/2006, ustalone na rok gospodarczy 2008/2009 rozporządzeniem (WE) nr 945/2008, zostają zmienione zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 18 lutego 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 lutego 2009 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, s. 24.⁽³⁾ Dz.U. L 258 z 26.9.2008, s. 56.⁽⁴⁾ Dz.U. L 39 z 10.2.2009, s. 10.

ZAŁĄCZNIK

Zmienione kwoty cen reprezentatywnych i dodatkowych należności celnych przywozowych dla cukru białego, cukru surowego oraz produktów objętych kodem CN 1702 90 95, obowiązujące od dnia 18 lutego 2009 r.

(EUR)

Kod CN	Kwota ceny reprezentatywnej za 100 kg netto produktu	Kwota dodatkowej należności za 100 kg netto produktu
1701 11 10 ⁽¹⁾	25,95	3,50
1701 11 90 ⁽¹⁾	25,95	8,56
1701 12 10 ⁽¹⁾	25,95	3,37
1701 12 90 ⁽¹⁾	25,95	8,13
1701 91 00 ⁽²⁾	31,07	9,70
1701 99 10 ⁽²⁾	31,07	5,18
1701 99 90 ⁽²⁾	31,07	5,18
1702 90 95 ⁽³⁾	0,31	0,34

⁽¹⁾ Stawka dla jakości standardowej określonej w pkt III załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

⁽²⁾ Stawka dla jakości standardowej określonej w pkt II załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

⁽³⁾ Stawka dla zawartości sacharozy wynoszącej 1 %.

DYREKTYWY

DYREKTYWA RADY 2008/120/WE

z dnia 18 grudnia 2008 r.

ustanawiająca minimalne normy ochrony świń

(Wersja skodyfikowana)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,
w szczególności jego art. 37,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa Rady 91/630/EWG z dnia 19 listopada 1991 r. ustanawiająca minimalne normy ochrony świń ⁽²⁾ została kilkakrotnie znacząco zmieniona ⁽³⁾. W celu zapewnienia jej jasności i zrozumiałości należy sporządzić jej wersję ujednoczoną.
- (2) Większość państw członkowskich ratyfikowała Europejską Konwencję o ochronie zwierząt hodowlanych i gospodarskich. Decyzją Rady 78/923/EWG ⁽⁴⁾ Wspólnota również przyjęła tę konwencję.
- (3) Dyrektywa Rady 98/58/WE z dnia 20 lipca 1998 r. dotycząca ochrony zwierząt hodowlanych ⁽⁵⁾ ustanawia przepisy wspólnotowe mające zastosowanie do wszystkich zwierząt gospodarskich, w odniesieniu do wymagań budowlanych dotyczących pomieszczeń dla zwierząt, materiałów izolacyjnych, warunków ogrzewania i wentylacji, urządzeń kontrolnych i kontroli nad inwentarzem żywym. Dlatego też konieczne jest, aby te zagadnienia zostały uregulowane w niniejszej dyrektywie, gdy trzeba ustalić bardziej szczegółowe wymagania.
- (4) Świnie, jako żywe zwierzęta, znajdują się w wykazie produktów wymienionych w załączniku I Traktatu.
- (5) Hodowla świń jest nieodłączną częścią rolnictwa. Stanowi źródło dochodu części ludności rolniczej.
- (6) Różnice, które mogą zakłócać warunki konkurencji, stoją w konflikcie ze sprawnym funkcjonowaniem organizacji wspólnego rynku świń i produktów ze świń.
- (7) W związku z powyższym zachodzi potrzeba ustanowienia powszechnych, minimalnych norm ochrony świń trzymanyh w celu hodowli i tuczu, w celu zapewnienia racjonalnego rozwoju produkcji.
- (8) Świnie powinny korzystać z otoczenia odpowiadającego ich potrzebom w zakresie ruchu i zachowania badawczego. Dobrostan świń wydaje się zagrożony przez drastyczne ograniczenia przestrzeni.
- (9) Jeśli świnie trzymane są w grupach, należy podjąć właściwe środki zarządzania w celu ich ochrony, aby poprawić ich dobrostan.
- (10) Lochy wolą prowadzić życie gromadne z innymi świniami, gdy zapewni im się wolność poruszania się i złożoność środowiskową. Praktyka trzymania loch w ciągłym ścisłym zamknięciu powinna być zakazana.
- (11) Obcinanie ogonów, przycinanie i ścieranie zębów może sprawiać świniom bezpośredni ból, a w niektórych przypadkach ból długotrwały. Kastracja może powodować długotrwały ból, który jest silniejszy w przypadku, gdy nastąpi naruszenie ciągłości tkanek. Dlatego też praktyki te są szkodliwe dla dobrostanu świń, szczególnie gdy są przeprowadzane przez niewłaściwe i niedoświadczone osoby. Wobec powyższego należy ustanowić przepisy zapewniające lepsze praktyki.
- (12) Powinna być zachowana równowaga między różnymi uwzględnianymi aspektami dotyczącymi dobrostanu, włączając zdrowie, względy ekonomiczne i społeczne, jak również wpływ na środowisko.
- (13) Konieczne jest informowanie służb publicznych, producentów, konsumentów oraz innych stron o postępach w tej dziedzinie. W związku z powyższym Komisja powinna, w oparciu o opinię Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności, prowadzić intensywnie badania naukowe w celu wypracowania systemu lub systemów hodowli świń najlepszych z punktu widzenia ich dobrostanu. Dlatego należy ustanowić przepisy dotyczące okresu przejściowego w celu umożliwienia Komisji pomyślnego wykonania powyższego zadania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 146 E z 12.6.2008, s. 78.

⁽²⁾ Dz.U. L 340 z 11.12.1991, s. 33.

⁽³⁾ Zob. załącznik II część A.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 323 z 17.11.1978, s. 12.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 221 z 8.8.1998, s. 23.

- (14) Środki niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji⁽¹⁾.
- (15) Niniejsza dyrektywa nie powinna naruszać zobowiązań państw członkowskich odnoszących się do terminów przeniesienia do prawa krajowego dyrektyw określonych w załączniku II część B,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Niniejsza dyrektywa dotyczy minimalnych norm ochrony świń trzymanyh w celu chowu i tuczu.

Artykuł 2

Dla celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

- 1) „świnia” oznacza zwierzę z gatunku świń, niezależnie od wieku, trzymane w celu hodowania do reprodukcji lub tuczu;
- 2) „knur” oznacza samca świni po osiągnięciu dojrzałości płciowej, przeznaczonego do hodowania w celu reprodukcji;
- 3) „loszka” oznacza samicę świni po osiągnięciu dojrzałości płciowej, a przed oproszeniem się;
- 4) „locha” oznacza samicę świni po pierwszym oproszeniu się;
- 5) „locha karmiąca” oznacza samicę świni między okresem okołoporodowym a chwilą odsadzenia;
- 6) „locha prośna niekarmiąca” oznacza lochę między chwilą odsadzenia a okresem okołoporodowym;
- 7) „prosię” oznacza świnię od chwili narodzin do chwili odsadzenia;
- 8) „warchlak” oznacza świnię od chwili odsadzenia do wieku dziesięciu tygodni;
- 9) „świnia na chów” oznacza świnię od wieku dziesięciu tygodni do chwili uboju lub rozplodu;
- 10) „właściwe organy” oznaczają właściwe organy w znaczeniu art. 2 ust. 6 dyrektywy Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotyczącej kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych mających zastosowanie w handlu wewnątrzspółnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego⁽²⁾.

Artykuł 3

1. Państwa członkowskie zapewniają spełnienie przez wszystkie gospodarstwa następujących wymagań:

- a) pozbawiony przeszkód obszar podłoża dla każdego warchlaka lub każdej świni na chów, trzymanyh w grupie, z wyłączeniem loszek po pokryciu i loch, musi wynosić co najmniej:

Żywa waga (kg)	m ²
do 10	0,15
od ponad 10 do 20	0,20
od ponad 20 do 30	0,30
od ponad 30 do 50	0,40
od ponad 50 do 85	0,55
od ponad 85 do 110	0,65
ponad 110	1,00

- b) całkowity, pozbawiony przeszkód obszar podłoża dostępny dla każdej loszki po pokryciu oraz dla każdej lochy, gdy loszki i/lub lochy są trzymane w grupach, musi wynosić, odpowiednio, co najmniej 1,64 m² i 2,25 m². Gdy zwierzęta te są trzymane w grupach o wielkości mniejszej niż sześć sztuk, to pozbawiony przeszkód obszar podłoża musi być zwiększony o 10 %. Gdy zwierzęta te są trzymane w grupach o wielkości 40 lub więcej sztuk, to pozbawiony przeszkód obszar podłoża może być zmniejszony o 10 %.

2. Państwa członkowskie zapewnią obowiązywanie następujących wymagań dotyczących powierzchni podłoża:

- a) dla loszek po pokryciu i ciężarnych loch: część powierzchni wymaganej przez ust. 1 lit. b), równa co najmniej 0,95 m² na loszkę i co najmniej 1,3 m² na lochę, musi być stałym litym podłożem, którego maksymalnie 15 % jest zarezerwowane na otwory odpływowe;
- b) gdy dla świń trzymanyh w grupach stosuje się betonowe podłoże szczelinowe:

(i) maksymalna szerokość otworów musi wynosić:

- 11 mm dla prosiąt,
- 14 mm dla warchlaków,
- 18 mm dla świń na chów,
- 20 mm dla loszek po pokryciu i loch;

⁽¹⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 29.

(ii) minimalna szerokość beleczki musi wynosić:

- 50 mm dla prosiąt i warchlaków, oraz
- 80 mm dla świń na chów, loszek po pokryciu i loch.

3. Państwa członkowskie zapewnią zakaz budowy pomieszczeń, w których lochy i loszki są uwiązywane, oraz zakaz przeróbek na takie pomieszczenia. Od dnia 1 stycznia 2006 r. zabrania się stosowania pęt wobec loch i loszek.

4. Państwa członkowskie zapewnią utrzymanie loch i loszek w grupach w trakcie okresu rozpoczynającego się od czterech tygodni po pokryciu do jednego tygodnia przed przewidywanym czasem oproszenia. Kojec, w którym trzyma się grupę, musi mieć boki dłuższe niż 2,8 m. Gdy mniej niż sześć sztuk jest trzymany w grupie, kojec, w którym znajduje się grupa, musi mieć boki dłuższe niż 2,4 m.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego, lochy i loszki hodowane w gospodarstwach posiadających mniej niż 10 loch mogą być trzymane oddzielnie podczas okresu wymienionego w tym akapicie, pod warunkiem że są w stanie łatwo się obracać w swoich boksach.

5. Państwa członkowskie zapewnią, bez uszczerbku dla wymagań określonych w załączniku I, stały dostęp dla loch i loszek do materiału, którym mogą poruszać, co najmniej odpowiadającego stosownym wymaganiom tego załącznika.

6. Państwa członkowskie zapewnią lochom i loszkom utrzymanym w grupach karmienie przy zastosowaniu systemu umożliwiającego każdej sztuce uzyskanie wystarczającej ilości pożywienia, nawet przy obecności konkurentów do pokarmu.

7. Państwa członkowskie zapewnią, aby wszystkie lochy prośne niekarmiące i loszki otrzymywały wystarczającą ilość pokarmu w dużych kawałkach lub wysokowłóknistego, jak również pokarmu wysokoenergetycznego, aby zaspokoić ich głód i potrzebę żucia.

8. Państwa członkowskie zapewnią, aby świnię, które muszą być trzymane w grupach, a które są szczególnie agresywne, które zostały zaatakowane przez inne świnię, albo które są chore lub zranione, mogły być czasowo trzymane w oddzielnych kojcach. W takim przypadku oddzielny kojec musi pozwalać zwierzęciu na łatwe obracanie się, jeżeli nie jest to sprzeczne ze szczególnym zaleceniem weterynaryjnym.

9. Przepisy określone w ust. 1 lit. b), ust. 2, 4, 5 oraz zdanie ostatnie ust. 8 stosuje się do wszystkich gospodarstw nowo zbudowanych lub przebudowanych albo wprowadzonych do użytkowania po raz pierwszy po dniu 1 stycznia 2003 r. Od dnia 1 stycznia 2013 r. przepisy te mają zastosowanie do wszystkich gospodarstw.

Przepisów określonych w ust. 4 akapit pierwszy nie stosuje się do gospodarstw posiadających mniej niż 10 loch.

Artykuł 4

Państwa członkowskie zapewniają zgodność warunków hodowli świń z ogólnymi przepisami ustanowionymi w załączniku I.

Artykuł 5

Przepisy określone w załączniku I mogą zostać zmienione w związku z postępem naukowym, zgodnie z procedurą określoną w art. 11 ust. 2.

Artykuł 6

Państwa członkowskie zapewniają, aby:

- a) każdy, kto zatrudnia lub angażuje osoby do zajmowania się świniami, dopilnował, żeby osoby te otrzymały instrukcje i wytyczne na temat odpowiednich przepisów art. 3 i załącznika I;
- b) dostępne były właściwe kursy szkoleniowe. W szczególności takie kursy szkoleniowe muszą skupiać się na aspektach dobrostanu.

Artykuł 7

1. W miarę możliwości przed dniem 1 stycznia 2005 r., a ostatecznie do dnia 1 lipca 2005 r., Komisja przedkłada Radzie sprawozdanie, sporządzone w oparciu o opinię Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności. Sprawozdanie zostaje sporządzone z uwzględnieniem konsekwencji społeczno-ekonomicznych, konsekwencji sanitarnych, skutków środowiskowych i różnych warunków klimatycznych. Bierze również pod uwagę rozwój technik i systemów hodowli trzody chlewnej oraz przetwarzania mięsa, które mogłyby zredukować potrzebę uciekania się do chirurgicznej kastracji. Jeżeli zajdzie taka potrzeba, sprawozdaniu będą towarzyszyć właściwe propozycje legislacyjne w sprawie skutków różnych przydziałów przestrzeni i rodzajów podłoża, właściwych dla dobrostanu świń na chów i warchlaków.

2. Nie później niż dnia 1 stycznia 2008 r. Komisja przedkłada Radzie sprawozdanie, przygotowane na podstawie opinii Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności.

Sprawozdanie to obejmie w szczególności:

- a) skutki zagęszczenia inwentarza, włączając w to rozmiar grupy i metody grupowania zwierząt w różnych systemach gospodarki rolnej, na dobrostan, włączając zdrowie świń;
- b) wpływ konstrukcji zagrody i różnych rodzajów podłoża na dobrostan, włączając zdrowie świń, biorąc pod uwagę różne warunki klimatyczne;

- c) czynniki ryzyka związane z odgryzaniem ogona i zalecenia dotyczące ograniczenia potrzeby obcinania ogona;
- d) dalszy rozwój systemów grupowego przebywania ciężarnych loch, uwzględniając zarówno aspekty patologiczne, zootechniczne, fizjologiczne i etiologiczne różnych systemów oraz różne warunki klimatyczne, jak i wpływ tych systemów na zdrowie i środowisko;
- e) ustalenie wymagań dotyczących przestrzeni, włączając w to obszar do pokrycia, dla oddzielnie przebywających dorosłych knurów hodowlanych;
- f) dalszy rozwój systemów swobodnego przebywania dla loch w obszarze do krycia oraz dla ciężarnych loch, co spełnia potrzeby loch bez narażania życia prosiąt;
- g) postawy i zachowania konsumentów w stosunku do wieprzowiny w przypadku różnych poziomów poprawy w dobrostanie zwierząt;
- h) społeczno-ekonomiczne implikacje różnych systemów hodowli świń i ich oddziaływania na partnerów gospodarczych Wspólnoty.

Sprawozdaniu mogą towarzyszyć, jeśli konieczne, stosowne wnioski legislacyjne.

Artykuł 8

1. Państwa członkowskie zapewniają przeprowadzanie inspekcji, za które odpowiadają właściwe organy, w celu sprawdzenia, czy przepisy niniejszej dyrektywy są przestrzegane.

Inspekcje te, które mogą być prowadzone przy okazji innych kontroli, w każdym roku obejmują statystycznie reprezentatywną próbkę różnych systemów hodowli stosowanych w każdym państwie członkowskim.

2. Zgodnie z procedurą określoną w art. 11 ust. 2 Komisja określa zbiór zasad, które stosuje się przy przeprowadzeniu inspekcji, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.

3. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję co dwa lata, w terminie do ostatniego roboczego dnia kwietnia, a po raz pierwszy do dnia 30 kwietnia 1996 r., o wynikach inspekcji przeprowadzonych zgodnie z niniejszym artykułem w okresie poprzednich dwóch lat, podając liczbę przeprowadzonych inspekcji w stosunku do łącznej liczby gospodarstw działających na ich obszarze.

Artykuł 9

Zwierzęta pochodzące z kraju trzeciego mogą zostać wwiezione do Wspólnoty, jeśli towarzyszy im zaświadczenie wydane przez właściwy organ w danym kraju, stwierdzające, że były one traktowane co najmniej w taki sposób, jak zwierzęta o pochodzeniu wspólnotowym, zgodnie z niniejszą dyrektywą.

Artykuł 10

W celu zagwarantowania jednolitego stosowania niniejszej dyrektywy eksperci Komisji w zakresie weterynarii mogą, o ile jest to konieczne, przeprowadzać kontrole na miejscu przy współpracy z właściwymi organami. Osoby przeprowadzające takie kontrole stosują specjalne środki higieny osobistej w celu wykluczenia ryzyka przeniesienia chorób.

Państwo członkowskie, na którego obszarze przeprowadzana jest kontrola, udziela ekspertom wszelkiej niezbędnej pomocy w wykonywaniu ich zadań. Komisja powiadamia właściwe organy danego państwa członkowskiego o wynikach tych kontroli.

Właściwe organy danego państwa członkowskiego podejmują wszelkie środki, jakie są niezbędne w celu uwzględnienia wyników kontroli.

W stosunkach z krajami trzecimi stosuje się przepisy rozdziału III dyrektywy Rady 91/496/EWG dnia 15 lipca 1991 r. ustanawiająca zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnych zwierząt wprowadzanych na rynek Wspólnoty z państw trzecich⁽¹⁾.

Ogólne zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 11 ust. 2.

Artykuł 11

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt, ustanowiony na mocy art. 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności⁽²⁾, dalej zwany „Komitetem”.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 24.9.1991, s. 56.

⁽²⁾ Dz.U. L 31 z 1.2.2002, s. 1.

Artykuł 12

Państwa członkowskie mogą, zgodnie z ogólnymi normami Traktatu, utrzymać lub stosować na swoim terytorium przepisy dotyczące ochrony świń ostrzejsze niż przepisy ustanowione niniejszą dyrektywą. Państwa członkowskie powiadomią Komisję o wszelkich takich środkach.

Artykuł 13

Dyrektywa 91/630/EWG, zmieniona aktami wymienionymi w załączniku II część A, traci moc, bez naruszenia zobowiązań państw członkowskich odnoszących się do terminów przeniesienia do prawa krajowego dyrektyw określonych w załączniku II część B.

Odesłania do uchylonej dyrektywy należy odczytywać jako odesłania do niniejszej dyrektywy, zgodnie z tabelą korelacji w załączniku III.

Artykuł 14

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 15

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 grudnia 2008 r.

W imieniu Rady

M. BARNIER

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

ROZDZIAŁ I

WARUNKI OGÓLNE

W uzupełnieniu odpowiednich przepisów załącznika do dyrektywy 98/58/WE stosuje się następujące wymagania:

1. W części budynku, gdzie trzymane są świny, należy unikać ciągłego hałasu o poziomie od 85 dB. Unika się stałego lub nagłego hałasu.
2. Świny muszą być trzymane w pomieszczeniach, w których natężenie światła wynosi nie mniej niż 40 luksów przez osiem godzin dziennie.
3. Pomieszczenia dla świń muszą być zbudowane w taki sposób, aby każda świnia mogła:
 - mieć dostęp do czystego miejsca leżenia, w którym będzie miała komfort fizyczny i termiczny, z odpowiednim odprowadzeniem nieczystości, a także w którym wszystkie zwierzęta mogą leżeć w tym samym czasie,
 - odpoczywać i wstawać normalnie,
 - widzieć inne świny; jednakże w tygodniu poprzedzającym przewidywany czas proszenia i podczas proszenia lochy i loszki mogą być trzymane poza zasięgiem widzenia innych świń.
4. Bez uszczerbku dla art. 3 ust. 5 świny muszą mieć stały dostęp do wystarczającej ilości materiału, który mogą ruszać i w nim grzebać, takiego jak słoma, siano, drewno, trociny, kompost grzybniowy, torf lub mieszanki takich materiałów, bez narażenia na szwank zdrowia zwierząt.
5. Podłogi muszą być gładkie, lecz nie śliskie, w celu zapobieżenia urazom świń, oraz tak zaprojektowane, skonstruowane i utrzymywane, aby nie powodowały zranień lub cierpienia u świń. Muszą być one dostosowane do wielkości i masy świń i, jeśli nie ma ściółki, muszą mieć sztywną, równą i trwałą powierzchnię.
6. Wszystkie świny muszą być karmione co najmniej raz dziennie. Jeśli świny są karmione w grupach i nie są karmione *ad libitum* lub jeżeli są karmione przy użyciu systemu automatycznego podawania paszy, każda świnia musi mieć dostęp do paszy w tym samym czasie, co inne świny w grupie.
7. Wszystkie świny w wieku powyżej dwóch tygodni muszą mieć stały dostęp do wystarczającej ilości świeżej wody.
8. Wszelkie zabiegi wykonywane w celach innych niż terapeutyczne lub diagnostyczne, albo dla identyfikacji świń zgodnie z odpowiednimi przepisami, a które w rezultacie prowadzą do uszkodzenia lub utraty wrażliwej części ciała albo zmiany układu kostnego, są zakazane, z następującymi wyjątkami:
 - jednolitego skracania kłów u prosiąt przez ścieranie lub przycinanie, nie później niż siódmego dnia życia prosiąt, z pozostawieniem nienaruszonej, gładkiej powierzchni; długość kłów knurów może być skracana, w miarę potrzeby, aby zapobiec urazom innych zwierząt albo ze względów bezpieczeństwa,
 - obcinania części ogona,
 - kastracji samców świń poprzez zastosowanie innych środków niż przerwanie ciągłości tkanek,
 - kolczykowania nosa, tylko wtedy, gdy zwierzęta są trzymane na wolnym powietrzu i tylko zgodnie z ustawodawstwem krajowym.

Ani obcinania ogona, ani skracania kłów u prosiąt nie wolno wykonywać rutynowo, lecz tylko wtedy, gdy istnieją dowody na to, że wystąpiły obrażenia wymion loch albo uszu lub ogonów pozostałych świń. Przed wykonaniem tych zabiegów należy podjąć inne środki, żeby zapobiec obgryzaniu ogonów i innym zachowaniom, biorąc pod uwagę cechy środowiska i zagęszczenie hodowli. Z tego powodu nieodpowiednie warunki środowiskowe lub systemy zarządzania muszą być zmienione.

Każdy z zabiegów opisanych powyżej musi być wykonywany wyłącznie przez lekarza weterynarii albo osobę przeszkoloną zgodnie z art. 6 oraz doświadczoną w wykonywaniu technik stosowanych z użyciem właściwych środków i z zachowaniem właściwej higieny. Jeżeli kastrację lub obcinanie ogonów przeprowadza się po siódmym dniu życia zwierząt, należy je wykonać wyłącznie po zastosowaniu środka znieczulającego i dodatkowego długotrwałego znieczulenia podanego przez lekarza weterynarii.

ROZDZIAŁ II

PRZEPISY SZCZEGÓLNE DOTYCZĄCE RÓŻNYCH KATEGORII ŚWIŃ

A. Knury

Zagrody knurów muszą być zlokalizowane i zbudowane tak, aby umożliwiły knurom obracanie się, słyszenie, wachanie i widzenie innych świń oraz aby zapewnić im czyste miejsce do odpoczynku. Podłoga bez przeszkód, przypadająca na dorosłego knura, musi wynosić co najmniej 6 m².

Gdy kojce są wykorzystywane również do naturalnego zapłodnienia, powierzchnia podłoża przypadająca na dorosłego knura musi wynosić co najmniej 10 m² i kojec musi być wolny od przeszkód.

B. Lochy i loszki

1. Podejmuje się środki celem ograniczenia do minimum agresji w grupach.
2. Ciężarne lochy i loszki muszą być, w razie konieczności, poddane kuracjom przeciw pasożytom zewnętrznym i wewnętrznym. Ciężarne lochy i loszki umieszczane w legowiskach dla loch z prosiętami muszą być całkowicie oczyszczone z pasożytów.
3. W tygodniu poprzedzającym spodziewany czas prosięcia się lochy i loszki muszą otrzymać w wystarczającej ilości odpowiedni materiał do budowy gniazda, o ile jest to technicznie wykonalne ze względu na system odprowadzania gnojowicy wykorzystywany w danym gospodarstwie hodowlanym.
4. Dla łatwego prosięcia się w sposób naturalny lub wymagający pomocy, za lochą lub loszką musi znajdować się wolna powierzchnia.
5. Kojce, w których trzyma się prosiące się lochy swobodnie, należy zaopatrzyć w zabezpieczenia do ochrony prosiąt, takie jak barierki.

C. Prosięta

1. Część całej podłogi, wystarczająca, aby zwierzęta mogły odpoczywać wspólnie w tym samym czasie, musi być trwała albo pokryta matą, albo wyściełana słomą lub innym odpowiednim materiałem.
2. Jeżeli używa się legowisk dla loch z prosiętami, prosięta muszą mieć dostatecznie dużo miejsca, aby locha mogła je bez trudu karmić.
3. Prosiąt, które mają mniej niż 28 dni, nie wolno odsadzać od lochy, chyba że dobrostan i zdrowie matki lub prosiąt mogą być narażone.

Jednakże prosięta mogą być odsadzone od lochy do siedmiu dni wcześniej, jeżeli są przemieszczane do specjalistycznych pomieszczeń, które są opróżniane i gruntownie czyszczone oraz dezynfekowane przed wprowadzeniem nowej grupy i które są odseparowane od pomieszczeń, gdzie trzymane są lochy, w celu zminimalizowania przenoszenia chorób na prosięta.

D. Warchlaki i świnię na chów

1. Jeżeli świnię trzymane są w grupach, należy podjąć środki zapobiegające walkom, które wykraczają poza normalne zachowanie.
2. Powinno się je trzymać w stałych grupach, w miarę możliwości unikając ich mieszania. Jeżeli świnię niezaznajomione ze sobą muszą być wymieszane, powinno to być w miarę możliwości dokonane, gdy są one jak najmłodsze, najlepiej przed upływem tygodnia lub najpóźniej tydzień po odsadzeniu. Gdy świnię są wymieszane, muszą mieć zapewnione odpowiednie możliwości ucieczki i ukrycia się przed innymi świniami.
3. W przypadku gdy pojawiają się oznaki ostrej walki, niezwłocznie muszą być zbadane przyczyny i podjęte właściwe środki, takie jak dostarczenie zwierzętom, jeśli to możliwe, dużej ilości słomy albo innych materiałów do grzebania. Zwierzęta narażone na ryzyko lub szczególnie agresywne muszą być trzymane oddzielnie od grupy.
4. Podanie leków uspokajających w celu ułatwienia mieszania musi być ograniczone do wyjątkowych okoliczności i może nastąpić wyłącznie po konsultacji z lekarzem weterynarii.

ZAŁĄCZNIK II

CZĘŚĆ A

Uchylona dyrektywa i jej kolejne zmiany

(o których mowa w art. 13)

Dyrektywa Rady 91/630/EWG
(Dz.U. L 340 z 11.12.1991, s. 33)

Dyrektywa Rady 2001/88/WE
(Dz.U. L 316 z 1.12.2001, s. 1)

Dyrektywa Komisji 2001/93/WE
(Dz.U. L 316 z 1.12.2001, s. 36)

Rozporządzenie Rady (WE) nr 806/2003
(Dz.U. L 122 z 16.5.2003, s. 1)

wyłącznie załącznik III pkt 26

CZĘŚĆ B

Lista terminów przeniesienia do prawa krajowego

(o których mowa w art. 13)

Dyrektywa	Termin przeniesienia
91/630/EWG	1 stycznia 1994 r.
2001/88/WE	1 stycznia 2003 r.
2001/93/WE	1 stycznia 2003 r.

ZAŁĄCZNIK III

TABELA KORELACJI

Dyrektywa 91/630/EWG	Niniejsza dyrektywa
Artykuł 1 i 2	Artykuł 1 i 2
Artykuł 3 tekst wprowadzający	—
Artykuł 3 pkt 1	Artykuł 3 ust. 1
Artykuł 3 pkt 2	Artykuł 3 ust. 2
Artykuł 3 pkt 3	Artykuł 3 ust. 3
Artykuł 3 pkt 4 lit. a)	Artykuł 3 ust. 4 akapit pierwszy
Artykuł 3 pkt 4 lit. b)	Artykuł 3 ust. 4 akapit drugi
Artykuł 3 pkt 5	Artykuł 3 ust. 5
Artykuł 3 pkt 6	Artykuł 3 ust. 6
Artykuł 3 pkt 7	Artykuł 3 ust. 7
Artykuł 3 pkt 8	Artykuł 3 ust. 8
Artykuł 3 pkt 9	Artykuł 3 ust. 9
Artykuł 4 ust. 1 akapit pierwszy	Artykuł 4
Artykuł 4 ust. 1 akapit drugi	—
Artykuł 4 ust. 2	—
Artykuł 5	Artykuł 5
Artykuł 5a tekst wprowadzający	Artykuł 6 tekst wprowadzający
Artykuł 5a pkt 1	Artykuł 6 lit. a)
Artykuł 5a pkt 2	Artykuł 6 lit. b)
Artykuł 6	Artykuł 7
Artykuł 7	Artykuł 8
Artykuł 8	Artykuł 9
Artykuł 9	Artykuł 10
Artykuł 10	Artykuł 11
Artykuł 11 ust. 1	—
Artykuł 11 ust. 2	Artykuł 12
—	Artykuł 13
—	Artykuł 14
Artykuł 12	Artykuł 15
Załącznik	Załącznik I
—	Załącznik II
—	Załącznik III

NOTA DO CZYTELNIKA

Instytucje postanowiły zaprzestać umieszczania w swoich tekstach wzmianek o ostatnich zmianach cytowanych aktów.

O ile nie określono inaczej, akty, do których następują odesłania w opublikowanych tekstach, są aktami obecnie obowiązującymi.